

Αστυνομική βία και τρομολαγνικές μυθοπλασίες

Του **Άγγελου Καλοδούκα**

Συνέντευξη: Κώστας Παπαδάκης

Ερωτήσεις-βίντεο: Άγγελος Καλοδούκας

Ο **Κώστας Παπαδάκης** έχει αναλάβει την υπεράσπιση του **Μάριου Σεϊσίδη**. Του ανθρώπου που στοχοποιήθηκε από τα ΜΜΕ. Των ΜΜΕ βέβαια, που έπαιξαν (και παίζουν) το ρόλο του μακριού χεριού του βαθέος ελληνικού κράτους.

Δεν είναι απλά ότι σήμερα σχεδόν αποσιωπούν τον άγριο ξυλοδαρμό του Μάριου Σεϊσίδη και του Κώστα Σακκά κατά τη σύλληψή τους στη Σπάρτη. Συνεχίζουν, παρά την κατάρρευση της σκευωρίας, να παρουσιάζουν τον Μάριο Σεϊσίδη ως έναν από τη συμμορία-φάντασμα «ληστές με τα μαύρα».

Οι «**ληστές με τα μαύρα**» αποτελούν, ίσως, την επιτομή της διαπλοκής των συστημικών ΜΜΕ με τους σκοτεινούς αστυνομικούς μηχανισμούς. Για το λόγο αυτό, επίμονα ζητήσαμε από τον Κώστα Παπαδάκη να μας περιγράψει την υπόθεση αυτή:

«Η υποτιθέμενη συμμορία των “ληστών με τα μαύρα” είναι ένα επικοινωνιακό εφεύρημα των ασφαλίτικων μηχανισμών και των κίτρινων ΜΜΕ από το 2006. Αποσκοπούσε να συνδυάσει τις εξής δύο ανάγκες της αστυνομίας: την αδυναμία της αστυνομίας να εξιχνιάσει κάποιες ληστείες τραπεζών, άρα έπρεπε να κατασκευάσει έναν πολύ ισχυρό αντίπαλο, κάποια ομάδα που έκανε τις ληστείες και γι’ αυτό δεν τους έπιαναν. Και το δεύτερο, με αφορμή τη σύλληψη του Γιάννη Δημητράκη, του δράστη μιας ληστείας της Εθνικής, επειδή ήταν γνωστός στον αντιεξουσιαστικό χώρο, να αποδώσει σε πρόσωπα του ίδιου χώρου όλες αυτές τις ληστείες. Και ταυτόχρονα να συνδέσει την υποτιθέμενη “ομάδα με τα μαύρα” με οργανώσεις ένοπλης πάλης και με κατάδικους του κοινού ποινικού δικαίου. Ληστείες με άρωμα τρομοκρατίας.

»Για την όλη ιστορία, έχουν χυθεί τόνοι μελάνι που έχουν αποδειχθεί, με την πάροδο του χρόνου, μπαρούφες. Διότι από τους τέσσερις ανθρώπους που ήταν κατηγορούμενοι ως **“ληστές με τα μαύρα”** έχουν αθωωθεί αμετάκλητα όλοι πλην του Δημητράκη που δικάστηκε για μία μόνο (ήταν, υποτίθεται, εφτά οι ληστείες τραπεζών που τους κατηγορούσαν). Οι άλλοι δυο φυγοδίκησαν, αλλά και ο Σίμος Σεϊσίδης και ο Γρηγόρης Τσιρώνης αθωώθηκαν και οι δύο αμετάκλητα. Ο Σεϊσίδης αθωώθηκε για τουλάχιστον **45 (!)** κακουργήματα και ο Γρηγόρης Τσιρώνης για **12-13»!**

Ειδικότερα, όσον αφορά τον άνθρωπο του οποίου είναι συνήγορος, ο Κώστας Παπαδάκης διευκρινίζει:

«Ο Μάριος Σεϊσίδης **στοχοποιήθηκε** σε μεγάλο βαθμό **εξαιτίας του αδελφού του**. Ξέρετε τι πάει να πει να πληροφορείσαι από την τηλεόραση ότι είσαι καταζητούμενος και ότι έχει βγει ένταλμα σύλληψής σου; Χωρίς να έχει έλθει ποτέ ένας αστυνομικός να σου επιδώσει μια κλήση να πας να καταθέσεις;

Καταλαβαίνετε, όταν υπάρχει τέτοια στοχοποίηση, όταν υπάρχει ομηρία και απαγωγές ουσιαστικά προσώπων του φιλικού σου περιβάλλοντος, και κατευθυνόμενη δημοσιογραφία που πάει να σε λιώσει με τη μυθολογία αυτή, ένα παιδί μικρό, στην ηλικία των 24 ετών που ήταν ο Μάριος τότε, έκανε την επιλογή να γίνει φυγόδικος. Δεν θα το συνιστούσε ποτέ κανείς δικηγόρος στον πελάτη του, αλλά είναι απολύτως κατανοητή επιλογή».

Στο μεταξύ, η Ασφάλεια διέρρηε ότι ο Μάριος Σεϊσίδης (μαζί με τον Γρηγόρη Τσιρώνη) είχαν... προσχωρήσει στους **«ληστές του Διστόμου»** και με «αρχηγούς» τούς Βασίλη Παλαιοκώστα και Νίκο Μαζιώτη συνέχιζαν τη δράση τους. Επ’ αυτού μας λέει ο Κώστας Παπαδάκης:

«Όταν καταρρέουν τα αστυνομικά σενάρια, οι ασφαλίτικες υπηρεσίες συμπεριφέρονται ως τον χαρτοπαίκτη ο οποίος κάθε φορά παίζει τα ρέστα του. Παρακολουθήστε τα σενάρια που έχουν ακουστεί σε μόλις πέντε μέρες από τη σύλληψη [σ.σ. των Σακκά-Σεϊσίδη].

“Σύλληψη μετά από καταδίωξη μιας εβδομάδας”, ψέμα -τυχαία σύλληψη σ’ ένα μπλόκο.

“Σύλληψη σε οργανωμένη επιχείρηση όπου βρέθηκε κρησφύγετο στη Λακωνία”, ψέμα -δεν βρέθηκε κανένα κρησφύγετο.

“Σύλληψη σε κρησφύγετο όπου κρύβεται και η Ρούπα”, τίποτα απ’ όλα αυτά.

“Κάμπινγκ στην Ελαφόνησο”, -τίποτα.

Επειδή οι παλιές κατηγορίες έχουν ξεφουσκώσει, κάτι πρέπει να βρουνε για να τον χαρακτηρίσουν τρομοκράτη. Ελπίζω μόνο να μη φτάσουν στο σημείο κατασκευής ψευδών “αποδεικτικών” στοιχείων».

Οι ελληνικές δικαστικές και αστυνομικές αρχές έχουν επανειλημμένα εφαρμόσει δύο μέτρα και δύο σταθμά όσον αφορά υποθέσεις που αφορούν τον αντιεξουσιαστικό χώρο.

Για το γεγονός αυτό ο Κώστας Παπαδάκης περιγράφει:

«Αν στη δίκη των κατηγορουμένων της Χρυσής Αυγής ήταν αντιεξουσιαστές, μέλη οργανώσεων ένοπλης πάλης, πρόσωπα που το σύστημα αντιλαμβάνεται πραγματικά ως αντίπαλό του, θα είχαν παραπεμφθεί με το άρθρο 187Α και για συγκρότηση-ένταξη σε τρομοκρατική οργάνωση, όπως συνέβη στην υπόθεση των Πυρήνων της Φωτιάς, θα απειλούνταν δηλαδή με κάποιες δεκαετίες φυλάκισης περισσότερο.

Γνωρίζουμε άλλωστε όλοι ότι τα Τάγματα Εφόδου της Χρυσής Αυγής κυκλοφορούσαν ανενόχλητα επί τρία χρόνια με τη συγκάλυψη της αστυνομίας μέχρι τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα».

Στην εικοσάλεπτη συνέντευξη με τον Κώστα Παπαδάκη θίγονται διάφορα θέματα: από τη σημερινή

λειτουργία της αστυνομίας μέχρι τις δυνατότητες μια πραγματικής κάθαρσης στο εσωτερικό της από παρακρατικούς μηχανισμούς.

Γι' αυτό ακριβώς αξίζει προσεκτικής παρακολούθησης.

efsyn.gr